

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3537/2021
21.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., које заступа пуномоћник Оливера Вученић, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Цветана Котрошан, адвокат из ..., ради ништавости завештања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гж 739/19 од 25.11.2020. године, на седници одржаној 21.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гж 739/19 од 25.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Гж 739/19 од 25.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 332/16 од 04.07.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је завештање од 22.05.2013. године, пок.ЂЂ проглашено на рочишту 02.07.2015. године, у оставинском поступку Основног суда у Зрењанину бр.16 О.1331/2015 у потпуности ништаво, што је тужени дужан признати и трпети да се оставина пок. ЂЂ расправи по закону. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцима солидарно све трошкове спора, у износу од 275.988,54 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Гж 739/19 од 25.11.2020. године, жалба тужилаца је делимично усвојена, делимично одбијена и решење о парничним трошковима садржано у првостепеној пресуди преиначено, тако што је трошковима поступка у износу од 275.988,54 динара, досуђен износ од још 862.488,54 динара и обавезан тужени да тужиоцима на име трошкова жалбеног поступка солидарно исплати износ од 112.500,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује као о посебној ревизији применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним решењем преиначено је решење о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом туженог побија се другостепено решење којим је преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужилаца, које не чини њихово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић